

PARLAMENTUL EUROPEAN

2009 - 2014

Document de ședință

18.2.2014

B7-0185/2014

PROPUNERE DE REZOLUȚIE

depusă în conformitate cu articolul 87a alineatul (3) din Regulamentul de procedură

referitoare la Regulamentul delegat al Comisiei din 12 decembrie 2013 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1169/2011 al Parlamentului European și al Consiliului privind informarea consumatorilor cu privire la produsele alimentare în ceea ce privește definiția „nanomaterialelor fabricate” (C(2013)08887 - 2013/2997(DEA))

Matthias Groote

în numele Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară

**Rezoluția Parlamentului European referitoare la Regulamentul delegat al Comisiei din 12 decembrie 2013 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1169/2011 al Parlamentului European și al Consiliului privind informarea consumatorilor cu privire la produsele alimentare în ceea ce privește definiția „nanomaterialelor fabricate”
(C(2013)08887 - 2013/2997(DEA))**

Parlamentul European,

- având în vedere Regulamentul delegat al Comisiei din 12 decembrie 2013 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1169/2011 al Parlamentului European și al Consiliului privind informarea consumatorilor cu privire la produsele alimentare în ceea ce privește definiția „nanomaterialelor fabricate”¹;
- având în vedere articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
- având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1169/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2011 privind informarea consumatorilor cu privire la produsele alimentare, în special articolul 2 alineatul (2) litera (t), precum și articolul 18 alineatele (3) și (5)²,
- având în vedere propunerea Comisiei de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind alimentele noi³,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1333/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 privind aditivii alimentari⁴,
- având în vedere listele Uniunii stabilite prin Regulamentul (UE) nr. 1129/2011 al Comisiei din 11 noiembrie 2011 de modificare a anexei II la Regulamentul (CE) nr. 1333/2008 al Parlamentului European și al Consiliului prin stabilirea unei liste a Uniunii a aditivilor alimentari⁵ și prin Regulamentul (UE) nr. 1130/2011 al Comisiei din 11 noiembrie 2011 de modificare a anexei III la Regulamentul (CE) nr. 1333/2008 al Parlamentului European și al Consiliului privind aditivii alimentari, prin stabilirea unei liste a Uniunii a aditivilor alimentari autorizați pentru utilizarea în aditivii alimentari, în enzimele alimentare, în aromele alimentare și în nutrienți⁶,
- având în vedere Regulamentul (UE) nr. 257/2010 al Comisiei din 25 martie 2010 de stabilire a unui program de reevaluare a aditivilor alimentari autorizați în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1333/2008 al Parlamentului European și al Consiliului

¹ C(2013)08887.

² JO L 304, 22.11.2011, p. 18.

³ COM(2013)0894.

⁴ JO L 354, 31.12.2008, p. 16.

⁵ JO L 295, 12.11.2011, p. 1.

⁶ JO L 295, 12.11.2011, p. 178.

privind aditivii alimentari¹,

- având în vedere Recomandarea 2011/696/UE a Comisiei din 18 octombrie 2011 privind definiția nanomaterialelor²,
 - având în vedere avizul Comitetului științific pentru riscuri sanitare emergente și noi (CSRSEN) din 8 decembrie 2010, intitulat „Scientific basis for the definition of the term «Nanomaterial»” („Bazele științifice pentru definirea termenului de «nanomaterial»”)³,
 - având în vedere concluziile preliminare ale celei de-a 32-a reuniuni a Consiliului de administrație al Agenției Europene pentru Produse Chimice (ECHA) din 27 decembrie 2013⁴,
 - având în vedere propunerea de rezoluție a Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară,
 - având în vedere articolul 87a alineatul (3) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât articolul 18 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1169/2011 privind informarea consumatorilor cu privire la produsele alimentare prevede că toate ingredientele alimentare prezente sub formă de nanomateriale fabricate trebuie specificate în mod clar în lista ingredientelor alimentare, pentru a asigura informarea consumatorilor; întrucât, în consecință, regulamentul respectiv prevede o definiție a „nanomaterialelor fabricate”;
- B. întrucât articolul 18 alineatul (5) din regulamentul amintit mai sus împuternicește Comisia să ajusteze și să adapteze definiția „nanomaterialelor fabricate” menționată la articolul respectiv în funcție de progresele tehnice și științifice sau de definițiile convenite la nivel internațional, prin intermediul actelor delegate, în scopul atingerii obiectivelor regulamentului în cauză;
- C. întrucât Recomandarea 2011/696/UE a Comisiei stabilește o definiție generală a nanomaterialelor;
- D. întrucât Regulamentele (UE) nr. 1129/2011 și (UE) nr. 1130/2011 ale Comisiei au stabilit liste ale Uniunii cuprinzătoare, precizând aditivii alimentari care au fost autorizați pentru utilizare înainte de intrarea în vigoare a Regulamentului (CE) nr. 1333/2008, după ce s-a examinat conformitatea acestora cu dispozițiile regulamentului menționat;
- E. întrucât regulamentul delegat al Comisiei exclude toți aditivii alimentari incluși în listele Uniunii din noua definiție a „nanomaterialului fabricat” și sugerează, în schimb, ca necesitatea de a stabili cerințe de etichetare specifice legate de nanomateriale în ceea ce privește aditivii respectivi să fie abordată în contextul programului de reevaluare, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 257/2010 al Comisiei, prin modificarea, dacă

¹ JO L 80, 26.3.2010, p. 19.

² JO L 275, 20.10.2011, p. 38.

³ http://ec.europa.eu/health/scientific_committees/emerging/docs/scenihr_o_032.pdf.

⁴ http://echa.europa.eu/documents/10162/13608/preliminary_conclusions_mb32_en.pdf

este necesar, a condițiilor de utilizare din anexa II la Regulamentul (CE) nr. 1333/2008 și a specificațiilor acestor aditivi alimentari, prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 231/2012 al Comisiei¹;

- F. întrucât, în momentul de față, tocmai aditivii alimentari pot fi prezenți ca nanomateriale în produsele alimentare;
- G. întrucât această derogare generală anulează dispozițiile de etichetare pentru toți aditivii alimentari care sunt nanomateriale fabricate; întrucât acest lucru privează actul legislativ de principalul său efect util și contravine obiectivului fundamental al directivei de a urmări asigurarea unui nivel ridicat de protecție a sănătății și intereselor consumatorilor, oferind consumatorilor finali o bază pentru a face o alegere în cunoștință de cauză;
- H. întrucât Comisia justifică această derogare generală pentru toți aditivii alimentari existenți afirmând că „indicarea unor astfel de aditivi alimentari în lista ingredientelor, urmași de cuvântul „nano” între paranteze, poate genera confuzie în rândul consumatorilor, deoarece s-ar putea înțelege că acești aditivi sunt noi, deși, în realitate, ei au fost utilizați de decenii în produse alimentare sub această formă”;
- I. întrucât această justificare este eronată și irelevantă, deoarece Regulamentul privind informarea consumatorilor cu privire la produsele alimentare nu prevede o distincție între nanomaterialele existente și cele noi, dar impune în mod explicit etichetarea tuturor ingredientelor prezente sub formă de nanomateriale fabricate;
- J. întrucât intenția declarată a Comisiei de a aborda necesitatea unor cerințe de etichetare specifice legate de nanomateriale în ceea ce privește aditivii alimentari din listele Uniunii în contextul programului de reevaluare este inoportună, deoarece confundă aspecte legate de siguranță cu cerințe generale de etichetare pentru informarea consumatorilor; întrucât această intenție sugerează, de asemenea, că Comisia pune sub semnul întrebării necesitatea unor cerințe de etichetare specifice legate de nanomateriale, ceea ce încalcă dispozițiile articolului 18 alineatul (3) din Regulamentul privind informarea consumatorilor cu privire la produsele alimentare; întrucât fie un aditiv alimentar este un nanomaterial, fie nu, și astfel de cerințe de etichetare trebuie să fie puse în aplicare pentru toți aditivii alimentari autorizați care sunt nanomateriale, indiferent de condițiile de utilizare sau alte specificații;
- K. întrucât, mai mult, este inacceptabil să se facă trimitere la un program de reevaluare fără legătură cu chestiunea, care exista deja atunci când legiuitorul a decis să introducă în mod explicit cerințe de etichetare în Regulamentul privind informarea consumatorilor cu privire la produsele alimentare, în încercarea de a anula respectivele cerințe de etichetare trei ani mai târziu;
- L. întrucât Comisia sugerează să se aplice definiția standard din Recomandarea 2011/696/UE a Comisiei cu o limită de 50 %, sub rezerva unei revizuri generale, dar fără a fixa un termen pentru această revizuire;

¹ Regulamentul (UE) nr. 231/2012 al Comisiei din 9 martie 2012 de stabilire a specificațiilor pentru aditivii alimentari enumerați în anexele II și III la Regulamentul (CE) nr. 1333/2008 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 83, 22.3.2012, p. 1).

- M. întrucât, potrivit recomandării Comisiei, în cazuri specifice și dacă considerații legate de mediu, sănătate, siguranță sau competitivitate justifică acest lucru, limita de 50 % aplicabilă distribuției dimensionale după număr poate fi înlocuită cu o limită între 1 și 50 %;
- N. întrucât, potrivit avizului CSRSSEN, o valoare-limită de 0,15 %, bazată pe o abordare statistică, ar putea fi utilizată pentru identificarea unui nanomaterial;
- O. întrucât Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară, în consultare cu Comitetul său științific și cu Rețeaua sa privind nanomaterialele din alimente și hrana pentru animale, a informat Comisia la 3 octombrie 2012, că având în vedere incertitudinile actuale în ceea ce privește siguranța, o limită mai scăzută pentru nanoparticule, de exemplu 10 %, ar trebui luată în considerare în cazul aplicațiilor alimentare în locul limitei propuse în prezent (50 %) în recomandare;
- P. întrucât, potrivit concluziilor preliminare ale celei de-a 32-a reuniuni a Consiliului de administrație al ECHA, Consiliul de administrație și directorul executiv al Agenției Europene pentru Produse Chimice au fost de părere că informațiile disponibile în prezent privind nanomaterialele sunt insuficiente pentru a evalua în mod adecvat impactul lor potențial, fiind necesară o îmbunătățire a acestei situații în ceea ce privește obiectivul de a proteja sănătatea umană și mediul;
- Q. întrucât, conform unui studiu reprezentativ din 2008 cu privire la percepția publică asupra nanomaterialelor, realizat de Institutul Federal German pentru Evaluarea Riscurilor (BfR), nivelul de acceptare de către public a nanomaterialelor este cel mai scăzut în cazul produselor alimentare¹;
- R. întrucât, în conformitate cu propunerea Comisiei de regulament privind alimentele noi, definiția „nanomaterialelor fabricate”, astfel cum a fost stabilită în Regulamentul privind informarea consumatorilor cu privire la produsele alimentare, s-ar aplica și în cazul alimentelor noi;
- S. întrucât, în lumina avizelor CSRSSEN, EFSA și ECHA, precum și a studiului realizat de BfR, există potențiale motive de îngrijorare cu privire la siguranța nanomaterialelor în produsele alimentare;
- T. întrucât limita de 50 % propusă de către Comisie contravine astfel obiectivului fundamental al directivei de a urmări asigurarea unui nivel ridicat de protecție a sănătății și intereselor consumatorilor; întrucât o limită de 10 %, astfel cum a fost recomandată de EFSA, ar fi mai adecvată, sub rezerva unei revizuirii,
1. formulează obiecțiuni la Regulamentul delegat al Comisiei din 12 decembrie 2013 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1169/2011 al Parlamentului European și al Consiliului privind informarea consumatorilor cu privire la produsele alimentare în ceea ce privește definiția „nanomaterialelor fabricate”;

¹ http://www.bfr.bund.de/cm/349/public_perceptions_about_nanotechnology.pdf

2. consideră că regulamentul delegat al Comisiei nu este compatibil cu scopul și conținutul actului de bază și că depășește competențele delegate conferite Comisiei în temeiul actului de bază;
3. solicită Comisiei să prezinte un nou act delegat care să țină cont de poziția Parlamentului;
4. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Comisiei și de a-i notifica faptul că regulamentul delegat nu poate intra în vigoare;
5. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și guvernelor și parlamentelor statelor membre.